

LIV. w okresie od czerwca do października 2004 roku kierował zorganizowaną grupą przestępczą, której członkami byli m. in. D. K., A. B. (1), W. P., A. S., S. K. i inna ustalona osoba, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach z włamaniem samochodów,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

LV. w dniu 14 czerwca 2004 roku w G. z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z D. K., który przy użyciu łamaka przełamał zabezpieczenia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami przedmiotowego pojazdu powodując straty w kwocie 70.000 zł na szkodę f-my (...) oraz zaboru znajdujących się wewnątrz pojazdu przedmiotów w postaci kamery (...), aparatu fotograficznego bdb i innych rzeczy osobistych o łącznej wartości 18.900 zł na szkodę B. D., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LVI. w nocy z 16 na 17 czerwca 2004 roku, w G. przy ul. (...) działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z R. R. oraz D. K., M. W., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I dokonał włamania przełamując zabezpieczenia przy użyciu łamaka i zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 23.500 zł, działając na szkodę M. S. (2), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LVII. w nocy 23/24 czerwca 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, poprzez udostępnienie garażu pomógł w ukryciu samochodu m-ki V. (...) nr rej. (...) stanowiącego własność H. B., wartości 46.000 zł, pochodzącego z przestępstwa włamania i kradzieży dokonanego tej nocy, w U. przez D. K., W. P. i R. R., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LVIII. w dniu 17 lipca 2004 roku w K., działając w zorganizowanej grupie, udzielił pomocy H. W. w zamiarze wyłudzenia odszkodowania od ubezpieczyciela – (...), w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. posługując się oryginalnym kluczem od samochodu dokonał zaboru pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 70.000 zł, zaparkowanego przy ul. (...) w K., w celu upozorowania jego kradzieży dając podstawę H. W. – właścicielce pojazdu, do wypłaty odszkodowania, czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LIX. w dniu 20 lipca 2004 r. w G., działając w zorganizowanej grupie, polecił A. B. (1) dokonanie wspólnie i w porozumieniu z D. K. włamania i kradzieży samochodu, której w/w dokonali z niestrzeżonego podziemnego parkingu (...) przy ul. (...), przełamując zabezpieczenia przy użyciu łamaka, a następnie zabierając w celu przywłaszczenia samochód m-ki S. (...) nr rej. (...) wartości 60.000 zł na szkodę K. M., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LX. w dniu 3 sierpnia 2004 roku w S., działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parkingu przy stacji S. na ul. (...). Niepodległości, działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 100.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami przedmiotowego pojazdu, próbkami płytek ceramicznych, katalogów wart. 2.500 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę f-my (...) oraz dokonał zaboru znajdujących się wewnątrz pojazdu przedmiotów w postaci cyfrowego aparatu

fotograficznego, walizki skórzanej, kurtki i płaszcza o łącznej wartości 2.300 zł, na szkodę (...), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXI. w dniu 9 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parking centrum handlowego (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz A. S. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 125.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci radioodtwarzacza m-ki (...), aparatu cyfrowego m-ki „F.”, kamery video marki „S.” typ (...), fotelika dziecięcego, wózka dziecięcego m-ki H., 10 płyt kompaktowych, odzieży i artykułów spożywczych wartości 10.650 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. wraz z A. S., pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem samochodu działając na szkodę na szkodę C. S. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXII. w dniu 9 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, polecił A. S. dokonanie wspólnie i w porozumieniu z D. K. włamania i kradzieży samochodu z podziemnego parkingu (...) przy ul. (...), którą w/w dokonali przełamując zabezpieczenia przy użyciu łamaka a następnie zabierając w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 75.000 zł na szkodę R. O., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXIII. w dniu 10 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parking sklepu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz A. B. (1) dokonał włamania i kradzieży samochodu marki i A. (...) nr rej. (...) wartości 64.500 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci kurtki z materiału, swetra, dwóch aparatów fotograficznych m-ki „M.”(...), czterech obiektywów m-ki M. oraz dowodu rejestracyjnego wartości 5.805 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. wraz z A. B. (1) pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę S. H. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej(...), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXIV. w nocy z 19 na 20 sierpnia 2004 roku, działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parking na terenie ośrodka wypoczynkowego nad Jeziorem (...) koło C., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., A. S., S. K. oraz A. W. (1) po uprzednim pokonaniu przez D. K., przy użyciu łamaka, zamków fabrycznych oraz uszkodzeniu stacyjki, obudowy kierownicy oraz skrzynki bezpieczników, usiłował dokonać kradzieży samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na załączenie się zabezpieczeń fabrycznych pojazdu, powodując straty w wysokości 4.472, 50 zł na szkodę J. S., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXV. w nocy z 19 na 20 sierpnia 2004 roku, działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parking na terenie ośrodka wypoczynkowego nad jeziorem (...) koło C., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., A. S., S. K. oraz A. W. (1) dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci fotelika dziecięcego, toreb z odzieżą damską, męską i dziecięcą, zegara ściennego, młynka do kawy, sztućców, obuwia, materiału na spodnie, wentylatora oraz termosu sportowego o łącznej wartości 20.000 euro - samochód i 4.000 zł przedmiotów, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. wraz z A. S., S. K. i A. W. (1) pełniąc istotną rolę zabezpieczali miejsce kradzieży na szkodę R. U., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXVI. w dniu 23 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, polecił A. S. dokonanie wspólnie i w porozumieniu z D. K. włamania i kradzieży samochodu z podziemnego parkingu (...) przy ul. (...), której w/w dokonali w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód a A. S. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, następnie zabierając w celu przywłaszczenia samochód marki S. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci odzieży damskiej i męskiej oraz obuwia sportowego o łącznej wartości 46.500 zł, na szkodę D. S., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXVII. w dniu 23 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 130.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży działając na szkodę R. M., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXVIII. w dniu 24 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, polecił A. S. dokonanie wspólnie i w porozumieniu z D. K. włamania i kradzieży samochodu z niestrzeżonego parkingu marketu (...) przy ul. (...), której w/w dokonali w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a A. S. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, następnie zabierając w celu przywłaszczenia samochód marki A. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepką nr rej. (...) wartości 115.000 zł na szkodę O. N., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXIX. w dniu 25 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, polecił A. S. dokonanie wspólnie i w porozumieniu z D. K. włamania i kradzieży samochodu z niestrzeżonego parkingu sklepu (...) przy ul. (...), której w/w dokonali w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a A. S. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, następnie zabierając w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 82.650 zł, na szkodę M. S., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXX. w dniu 31 sierpnia 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parkingu sklepu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz A. B. (1) dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 54.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci wiertarki udarowej wielozadaniowej i kluczy od mieszkania wartości 2.500 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. wraz z A. B. (1) pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę S. H. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej, czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXI. w dniu 2 września 2004 roku w M., działając w zorganizowanej grupie, z niestrzeżonego parkingu restauracji (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 140.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci odzieży, wina, szwajcarskich pralin, specjalnych herbat, parasolki, okularów damskich m-ki G., P., A. wartości 20.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. W. wraz z W. P., pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem

samochodu działając na szkodę A. B. (2) i firmy ubezpieczeniowej (...) w L. oraz dokonał kradzieży znajdującej się w w/w samochodzie odzieży, obuwia, okularów leczniczych i przeciwsłonecznych, wina, słodyczy, herbaty wartości 13.848 zł na szkodę E. U., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXII. we wrześniu 2004 roku, działając w zorganizowanej grupie, podzegał D. K. do popełnienia czynu zabronionego polegającego na włamaniu i kradzieży samochodu marki A. (...), w wyniku czego D. K. działając wspólnie i w porozumieniu z W. P., w nocy 4/5 września 2004 r. w U., z dozorowanego parkingu usytuowanego na terenie ośrodka wypoczynkowego (...), po uprzednim przełamaniu przy użyciu łamaka zabezpieczeń, dokonał włamania i kradzieży samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) wartości 75.000 zł na szkodę L. M. i Towarzystwa Ubezpieczeniowego (...), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXXIII. we wrześniu 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, pomógł D. K. i W. P. w zbyciu samochodu m-ki V. (...) nr rej(...) stanowiącego własność H. D., wartości 137.841,50 zł pochodzącego z przestępstwa kradzieży i włamania dokonanego w nocy 31.08.2004 r. w U., przez D. K. działającego wspólnie i w porozumieniu z W. P., czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw.. z art. 65 § 1 k.k.

M. K. (1) został oskarżony o to, że:

LXXIV. w dniu 10 października 2004 roku w T. z parkingu osiedlowego przy ul(...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. po uprzednim pokonaniu zamków fabrycznych oraz uszkodzeniu stacyjki usiłował dokonać kradzieży samochodu m-ki S. (...) nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję właściciela pojazdu powodując straty w wysokości 1.500 zł na szkodę B. W. i (...) S.A w T. z tym ustaleniem, że czynu tego dokonał przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21 stycznia 2003 r. do 21 września 2003 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 8 marca 2002 r. – sygn. akt II Ka 895/01,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LXXV. w nocy z 10 na 11 października 2004 roku w G. z niestrzeżonego parkingu hotelu (...) przy ul. (...), działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I zarzutów, wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz J. N. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego samochodu oraz mapami samochodowymi, parasolką i blokadą kierownicy tzw. „laską” o łącznej wartości 30.800 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. K. (1) wraz z J. N. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę J. S. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LXXVI. w nocy z 12 na 13 października 2004 roku z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...) w G. , działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I zarzutów wspólnie i w porozumieniu z D. K., W. P., A. W. (1) oraz M. O. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej.(...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci aparatu cyfrowego m-ki S., kamery cyfrowej m-ki S., samochodowej lodówki elektrycznej, płyt CD i in. o łącznej wartości 74.050 zł , w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a M. K. (1) wraz z W. P., A. W. (1) i M. O. pełniąc istotną rolę zabezpieczali miejsce kradzieży, działając na szkodę M. S. (3),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

S. K. został oskarżony o to, że:

LXXVII. w okresie od lipca do 8 października 2004 roku na terenie województw (...), (...), (...) oraz (...), brał udział wspólnie z D. K., M. W., A. B. (1), W. P., A. S. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach z włamaniem samochodów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

LXXVIII. w lipcu 2004 roku we F. , działając w zorganizowanej grupie, przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 28 listopada 2002 r. do 28 lutego 2004 r. kary 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 1 marca 2005 r. sygn. akt II K 11/05 obejmującym wyroki:

#.

- Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 09.10.2001 r. za czyn z art.278 § 1 k.k., sygn. akt II K 360/01,
- Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 08.08.2001 r. za czyn z art.291 § 1 k.k., sygn. akt II K 108/01,
- Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 07.11.2003 r. za czyn z art. 190 § 1 k.k., sygn. akt II K 37/03, nabył od D. K. i M. W. samochód m-ki S. (...) nr rej. (...) o wartości 63.570 zł, pochodzący z przestępstwa na szkodę H. W.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LXXIX. w nocy z 19 na 20 sierpnia 2004 roku z niestrzeżonego parkingu na terenie ośrodka wypoczynkowego nad jeziorem (...) koło C., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, wspólnie i w porozumieniu z D. K., M. W., A. B. (1) oraz A. W. (1), po uprzednim pokonaniu zamków fabrycznych oraz uszkodzeniu stacyjki, obudowy kierownicy oraz skrzynki bezpieczników usiłował dokonać kradzieży samochodu m-ki A. (...) nr rej.(...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na załączenie się zabezpieczeń fabrycznych pojazdu powodując straty w wysokości 1.000 euro na szkodę J. S.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXX. w nocy z 19 na 20 sierpnia 2004 roku, działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu na terenie ośrodka wypoczynkowego nad jeziorem (...) koło C., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., M. W., A. S. oraz A. W. (1) w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci fotelika dziecięcego, toreb z odzieżą damską, męską i dziecięcą, zegara ściennego, młynka do kawy, sztuców, obuwia, materiału na spodnie, wentylatora oraz termosu sportowego o wartości 20.000 euro - samochodu i 4.000 zł - przedmiotów, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z M. W., A. S. i A. W. (1) pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę R. U.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXI. w dniu 16 września 2004 roku w Ś., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu Urzędu Miejskiego przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z D. K., W. P. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 60.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. i inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę Z. T. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXII. w dniu 16 września 2004 roku w O. , działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu sklepu (...) przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z D. K., W. P. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, dokonał włamania i kradzieży samochodu m-ki V. (...) nr rej. (...) wartości 50.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci radioodtwarzacza samochodowego m-ki „P.”, 40 sztuk płyt CD oraz butelki o poj. 5l z olejem C. (...) o łącznej wartości 1.300 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. i inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę W. O.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXIII. w dniu 18 września 2004 roku w I., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 37.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę M. C. i Towarzystwa (...) S.A w W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXIV. w dniu 20 września 2004 roku w T., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz z W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) wartości 45.046 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży działając na szkodę G. B. i (...) S.A w T.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXV. w nocy z 22 na 23 września 2004 roku w B., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie, wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego, zielonej karty, płyt CD z muzyką, słodyczy, dwóch butelek whisky, plastikowej walizki z damską odzieżą o łącznej wartości 77.500 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę G. D. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXVI. w dniu 29 września 2004 roku w T., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 137.600 zł na szkodę firmy (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu przedmiotami w postaci aktówki, portmonetki z pieniędzmi w kwocie 220 euro i 90 zł, niemieckiego dowodu osobistego, wizytówek, etui z zieloną kartą, dowodem rejestracyjnym pojazdu, paszportu i prawa jazdy, notesu kalendarza, notatnika adresowego, piórnika z długopisami, plastikowego etui od okularów, budzika, etui do wizytówek formatu A5, dwóch flakoników balsamu tygrysięgo z Tajlandii, trzech opakowań kropli homeopatycznych z Anglii, etui z pięcioma kluczami, karty bankomatowej (...), kart do tankowania (...), (...), prywatnych dokumentów, dwóch butelek A., pęku kluczy z dwoma kluczami od roweru, torebki z trzema kluczami, telefonu komórkowego S. (...) z kartą sieci (...), dwóch par okularów w etui, dwóch map samochodowych, 15 szt. płyt CD, torby podróżnej, poduszki ergonomicznej, kłapek kąpielowych, kosmetyków,

wkładek do butów, walizki na kółkach z przedmiotami do użytku osobistego, lodówki przenośnej, laptopa A.(...) z oprogramowaniem, cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki C., nesesera metalowego, amerykańskiej latarki, gaśnicy samochodowej, artykułów spożywczych oraz talizmanu o nazwie łapacz marzeń wartości 32.140 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę V. M. oraz niemieckiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXVII. w nocy z 29 na 30 września 2004 roku w C., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., W. P. oraz J. N. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 35.000, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. i J. N. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając zł na szkodę P. K. i (...) Sp. z oo (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

LXXXVIII. we wrześniu 2004 roku w nieustalonym miejscu, działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, nabył od D. K. samochód m-ki B. nr rej. (...) o wartości 15.000 zł pochodzący z przestępstwa, na szkodę M. K. (2),

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

LXXXIX. w dniu 1 października 2004 roku w S., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 120.000 zł na szkodę f-my (...) sp. z o.o. i (...) S.A oraz dokonał zaboru znajdujących się wewnątrz pojazdu przedmiotów w postaci dwóch kurtek, aparatu cyfrowego m-ki O., latarki, lekarstw, notatnika oraz saszetki z dokumentami w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy wartości 2.850 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę R. J.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

XC. w dniu 4 października 2004 roku w T., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K.; W. P. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 40.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu przedmiotami w postaci paszportu, dowodu osobistego, prawa jazdy, kart kredytowych: (...) S.A, V., briefu pojazdu, dokumentu przeglądu pojazdu, ubrań, kosmetyków, książki pt. (...)”, radioodbiornika m-ki „P.” z kartą gwarancyjną, telefonu komórkowego m-ki „N. (...)”, słuchawek od telefonu, dokumentacji serwisowej, zegarka męskiego, pieniędzy w kwocie 50.000 lirów tureckich, 10 DM, dwóch banknotów (...), 2 dolarów amerykańskich, portfela z zawartością 10 euro, umowy sprzedaży samochodu B. wartości 8.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. i inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę A. W. (2),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

XCI. w dniu 7 października 2004 roku w Ś. przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz W. P. po uprzednim pokonaniu zamków fabrycznych oraz uszkodzeniu stacyjki usiłował dokonać kradzieży samochodu m-ki S. (...) nr rej. (...) lecz

zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na załączenie się alarmu antynapadowego powodując straty w wysokości 2.500 zł na szkodę J. R. i polskiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

XCII. w nocy z 7 na 8 października 2004 roku w G., działając w zorganizowanej grupie, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, z ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 77.760 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę A. J. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

XCIII. w dniu 8 października 2004 roku w S. przy ul. (...), w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. II, działając w zorganizowanej grupie, z drogi dojazdowej do hali (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wartości 70.000 zł wraz ze znajdującym się wewnątrz portfelem z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego samochodu oraz pieniędzmi w kwocie 2.000 zł i 500 euro, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a S. K. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży działając na szkodę A. J. (2) i (...) w S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W. P. został oskarżony o to, że:

CXII. w nocy z 10 na 11 października 2003 roku w U. z przed pensjonatu przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 7.10.1998 r. do 26.03.2001 r. części kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 29. 11.1999 r. sygn. akt II K 90/98 za czyn z art. 280 § 1 k.k., dokonał włamania i zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej.(...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami w postaci paszportu, pozwolenia na broń myśliwską, legitymacji członkowskiej koła łowieckiego oraz dwóch kurtek myśliwskich o łącznej wartości 67.500 zł w ten sposób że, D. K. przy użyciu łamaka przełamał zabezpieczenia i uruchomił samochód a W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży działając na szkodę K. D. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXIII. w nocy z 2 na 3 stycznia 2004 roku w U. z niestrzeżonego parkingu przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i J. M. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I, dokonał włamania i zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 28.000 zł w ten sposób że, D. K. przy użyciu łamaka przełamał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z J. M. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży działając na szkodę M. S. (4),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXIV. w dniu 11 stycznia 2004 roku z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...) w U., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz J. M. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) wartości 60.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z J. M. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę (...) sp. z o. o (...) i (...) S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXV. w okresie od 23 czerwca do 30 września 2004 roku na terenie województw (...), (...), (...) oraz (...) brał udział wspólnie z D. K., M. W., A. B. (1), S. K., A. S. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na kradzieżach z włamaniem samochodów,

tj. o czyn z art. 258§1 k.k.

CXVI. w nocy z 23 na 24 czerwca 2004 roku w R. z niestrzeżonego parkingu Ośrodka (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i R. R., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 50.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z R. R. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę G. F. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...) w W.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXVII. w nocy z 23 na 24 czerwca 2004 roku w R. z niestrzeżonego parkingu Ośrodka (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i R. R., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującym się wewnątrz pojazdu dowodem rejestracyjnym wartości 46.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z R. R. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę H. B. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXVIII. w nocy z 23 na 24 lipca 2004 roku z niestrzeżonego parkingu osiedla „(...)” w U., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz A. B. (1) w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I po uprzednim pokonaniu zamków fabrycznych oraz uszkodzeniu stacyjki usiłował dokonać kradzieży samochodu m-ki V. (...) nr rej. (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję właściciela pojazdu powodując straty w wysokości 6.000 zł na szkodę P. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXIX. w dniu 28 sierpnia 2004 roku w U. z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i L. S. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz polisą ubezpieczeniową wartości 40.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z L. S. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę A. F. i norweskiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXX. w nocy z 29 na 30 sierpnia 2004 roku w U. z niestrzeżonego parkingu ośrodka wypoczynkowego przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I, dokonał włamania i kradzieży samochodu marki S. (...) nr rej. (...) wartości 80.460 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci kurtki damskiej i męskiej, lasek, chodzika rehabilitacyjnego, torby-łódówki, butelki wina, soków oraz karmy dla psa wartości 894 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę H. U. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...) z E.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXI. w nocy z 31 sierpnia na 1 września 2004 roku w U. z niestrzeżonego parkingu hotelu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 137.841,50 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę H. D. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXII. w dniu 2 września 2004 roku w M. z niestrzeżonego parkingu restauracji (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz M. W. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 140.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci odzieży, wina, szwajcarskich pralin, specjalnych herbat, parasolki, okularów damskich m-ki G., P., A. wartości 20.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z M. W. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę A. B. (2) i firmy ubezpieczeniowej (...) w L. oraz dokonał kradzieży odzieży, obuwia, okularów leczniczych i przeciwsłonecznych, wina, słodyczy, herbaty wartości 13.848 zł na szkodę E. U.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXIII. w nocy z 4 na 5 września 2004 roku w U. z dozorowanego parkingu usytuowanego na terenie ośrodka (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wartości 75.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę L. M. i Towarzystwa (...),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXIV. w dniu 7 września 2004 roku w M. z niestrzeżonego parkingu na terenie szpitala przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) wartości 15.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę M. K. (2),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXV. w dniu 16 września 2004 roku w Ś. z niestrzeżonego parkingu Urzędu Miejskiego przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., S. K. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 60.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. i inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę Z. T. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXVI. w dniu 16 września 2004 roku w O. z niestrzeżonego parkingu sklepu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., S. K. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu m-ki V. (...) nr rej. (...) wartości 50.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci radioodtwarzacza samochodowego

m-ki „P.”, 40 sztuk płyt CD oraz butelki o poj. 5l z olejem C. (...) o łącznej wartości 1.300 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. i inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę W. O.

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXVII. w dniu 18 września 2004 roku w I. z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz S. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 37.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę M. C. i Towarzystwa (...) S.A w W.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXVIII. w dniu 20 września 2004 roku w T. z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz S. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) wartości 45.046 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę G. B. i (...) S.A w T.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXIX. w dniu 21 września 2004 roku w S. z niestrzeżonego parkingu sprzed sklepu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci aktówki z książkami do nauki języka polskiego, trzech par okularów, skrzynki z narzędziami, jednej pary butów, kurtki przeciwdeszczowej, skrzynki z 20 kasetami, ładowarki do telefonu, atlasu, książki przeglądów technicznych samochodu, zielonej karty ubezpieczeniowej oraz czapki o łącznej wartości 50.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę M. S. i firmy ubezpieczeniowej (...) z B.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXX. w nocy z 22 na 23 września 2004 roku w B. z niestrzeżonego parkingu przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz S. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się wewnątrz dokumentami w postaci dowodu rejestracyjnego, zielonej karty, płyt CD z muzyką, słodyczy, dwóch butelek whisky, plastikowej walizki z damską odzieżą o łącznej wartości 77.500 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę G. D. (1),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXI. w dniu 29 września 2004 roku w T. z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz S. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 137.600 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci aktówki, portmonetki z pieniędzmi w kwocie 220 euro i 90 zł, niemieckiego dowodu osobistego, wizytówek, etui z zieloną kartą, dowodem rejestracyjnym pojazdu, paszportu i prawa jazdy, notesu kalendarza, notatnika adresowego, piórnika z długopisami, plastikowego etui od okularów, budzika, etui do wizytówek formatu A5, dwóch flakoników balsamu tygrysięgo z Tajlandii, trzech opakowań kropli homeopatycznych z Anglii,

etui z pięcioma kluczami, karty bankomatowej (...), kart do tankowania (...),(...) i (...), prywatnych dokumentów, dwóch butelek A., pęku kluczy z dwoma kluczami od roweru, torebki z trzema kluczami, telefonu komórkowego S. (...) z kartą sieci (...), dwóch par okularów w etui, dwóch map samochodowych, 15 szt. płyt CD, torby podróżnej, poduszki ergonomicznej, kłapek kąpielowych, kosmetyków, wkładek do butów, walizki na kółkach z przedmiotami do użytku osobistego, lodówki przenośnej, laptopa A. (...) z oprogramowaniem, cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki C., nesesera metalowego, amerykańskiej latarki, gaśnicy samochodowej, artykułów spożywczych oraz talizmanu o nazwie łapacz marzeń wartości 32.140 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę firmy (...) oraz V. M. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXII. w nocy z 29 na 30 września 2004 roku w C. z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., S. K. oraz J. N. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 35.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz ze S. K. i J. N. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę P. K. i (...) Sp. z o. o. (...),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXIII. w dniu 1 października 2004 roku w S. z niestrzeżonego parkingu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i S. K., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 120.000 zł, wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu przedmiotami w postaci dwóch kurtek, aparatu cyfrowego m-ki O., latarki, lekarstw, notatnika oraz saszetki z dokumentami w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy wartości 2.850 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. i S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę f-my (...) sp. z o. o. i (...) S.A działając na szkodę R. J.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXIV. w dniu 4 października 2004 roku w T. z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., S. K. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 40.000 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu przedmiotami w postaci paszportu, dowodu osobistego, prawa jazdy, kart kredytowych: (...) S.A, (...), briefu pojazdu, dokumentu przeglądu pojazdu, ubrań, kosmetyków, książki pt. (...)”, radioodbiornika m-ki „P.” z kartą gwarancyjną, telefonu komórkowego m-ki „N. (...)”, słuchawek od telefonu, dokumentacji serwisowej, zegarka męskiego, pieniędzy w kwocie 50.000 lirów tureckich, 10 DM, dwóch banknotów (...), 2 dolarów amerykańskich, portfela z zawartością 10 euro, umowy sprzedaży samochodu B. wartości 8.000 zł w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. ze S. K. i inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę A. W. (2),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXV. w dniu 7 października 2004 roku w Ś. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz S. K. w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I po uprzednim pokonaniu zamków fabrycznych oraz uszkodzeniu stacyjki usiłował dokonać kradzieży samochodu m-ki S. (...) nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie

osiągnął z uwagi na załączenie się alarmu antynapadowego powodując straty w wysokości 2.500 zł na szkodę J. R. i polskiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXVI. w nocy z 7 na 8 października 2004 roku w G. z ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz S. K. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości 77.760 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. wraz z S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży, działając na szkodę A. J. (1),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXVII. w dniu 8 października 2004 roku w S. przy ul. (...) z drogi dojazdowej do hali (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i S. K., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) wartości 70.000 zł wraz ze znajdującym się wewnątrz portfelem z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego samochodu oraz pieniędzmi w kwocie 2.000 zł i 500 euro, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. ze S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę A. J. (2) i (...) w S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXVIII. w dniu 12 października 2004 roku w P. z niestrzeżonego parkingu hipermarketu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I dokonał włamania przełamując zabezpieczenia przy użyciu łamaka i zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 20.000 zł na szkodę L. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

CXXXIX. w nocy z 16 na 17 października 2004 roku w B. z niestrzeżonego parkingu hotelu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I dokonał włamania i kradzieży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) wartości 51.714 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz pojazdu oraz w bagażniku na dachu przedmiotami w postaci aparatu fotograficznego m-ki P., odzieży, figury gipsowej czapli, papierosów wartości 2.154,75 zł w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a W. P. ze S. K. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę K. N. (2) oraz firmy ubezpieczeniowej (...),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

R. R. został oskarżony o to, że:

CLX. w nocy z 16 na 17 czerwca 2004 roku, w G. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz M. W., przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 14 marca 2002 r do 29 listopada 2002 r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 31 października 2003 r. – sygn. akt V Ka 692/03 za czyn z art. 286 § 2 k.k., dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 23.500 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a R. R. wraz z M. W. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę M. S. (2),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

CLXI. w nocy z 23 na 24 czerwca 2004 roku, w R. z niestrzeżonego parkingu Ośrodka (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz W. P., w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I., dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości 50.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a R. R. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży oraz wykonał czynności związane z przewiezieniem i ukryciem skradzionego samochodu, działając na szkodę G. F. i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...) w W.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

CLXII. w nocy z 23 na 24 czerwca 2004 roku w R. z niestrzeżonego parkingu Ośrodka (...) przy ul. (...) w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I, działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. oraz W. P. dokonał włamania i kradzieży samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującym się wewnątrz pojazdu dowodem rejestracyjnym wartości 46.000 zł, w ten sposób, że D. K. przy użyciu łamaka pokonał zabezpieczenia i uruchomił samochód, a R. R. wraz z W. P. pełniąc istotną rolę zabezpieczał miejsce kradzieży działając na szkodę H. B. (2) i niemieckiej firmy ubezpieczeniowej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

T. T. został oskarżony o to, że:

CLXIII. w dniu 16 września 2004 roku w J. nabył od D. K. samochód m-ki V. (...) nr rej. (...) o wartości 50.000 zł, stanowiący własność W. O., pochodzący z przestępstwa włamania i kradzieży dokonanej w O. w nocy 16 września 2004 r. przez D. K., S. K., W. P. i inną ustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

CLXIV. w dniu 20 września 2004 roku nabył od D. K. samochód m-ki S. (...) nr rej. (...) o wartości 45.046 zł, stanowiący własność G. B., pochodzący z przestępstwa włamania i kradzieży dokonanej w T. w dniu 20.09.2008 r. przez D. K., S. K. i W. P.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Gdańsku, wyrokiem z dnia 2 marca 2012 r. w sprawie **IV K 110/09** orzekł następująco:

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LIII aktu oskarżenia , z tym ustaleniem .iż działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , czyn ten kwalifikuje z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 19 § 1 k.k. na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt VI),

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego mu w punkcie LIV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż oskarżony kierował zorganizowaną grupą przestępczą w okresie od połowy miesiąca lipca do października 2004 r. , czyn ten kwalifikując z art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. i za to na mocy art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt VIII),

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie LV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż z opisu czynu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie przestępczej, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- w zakresie czynu opisanego w punkcie LVI tego, że w dniu 17 czerwca 2004 roku w G. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z D. K., dokonał włamania przełamując zabezpieczenia przy użyciu łamaka i zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wartości nie większej niż 19.200 zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz przedmiotami w postaci koła zapasowego, zmieniarzki do płyt marki K. na 10 płyt oraz skrzynki z

narzędziami, o wartości 2.000 zł, działając na szkodę M. S. (2), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

- czynu opisanego w punkcie LX aktu oskarżenia, z tym sprostowaniem ,że numer rejestracyjny pojazdu to (...), czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 106.500 zł, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXIII aktu oskarżenia, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXIV aktu oskarżenia, czyn ten kwalifikując z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 41.700 zł, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXVII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem ,iż wartość pojazdu była nie większa niż 72.500 zł, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXX aktu oskarżenia, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem ,iż wartość pojazdu była nie większa niż 100.000 zł, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a następnie powyżej wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka(pkt VIII),

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie LVII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż z opisu czynu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie przestępczej oraz ze sprostowaniem, iż kradzieży pojazdu dokonano w R., czyn ten kwalifikując z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 59.300 zł, czyn ten kwalifikując z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt IX),

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynu opisanego w punkcie LVIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 53.500 zł, czyn ten kwalifikując z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. i art. 19 § 1 k.k., na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt X),

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie LIX aktu oskarżenia , z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 51.200 zł, czyn ten kwalifikując z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 62.400 zł, czyn ten kwalifikując z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXVI aktu oskarżenia, z tym sprostowaniem, że nazwisko pokrzywdzonego brzmi S., czyn ten kwalifikując z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXVIII aktu oskarżenia, czyn ten kwalifikując z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXIX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż przedmiotem zaboru mienia był samochód marki V. (...) o nr rej. (...) wartości nie większej niż 46.000 zł wraz ze znajdującą się wewnątrz kamerą cyfrową marki C. (...) koloru czarnego o wartości 3000 zł oraz ze sprostowaniem, że nazwisko pokrzywdzonego brzmi S., czyn ten kwalifikując z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XI),

- oskarżonego **M. W.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynu opisanego w punkcie LXXII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 48.000 zł, czyn ten kwalifikując z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 19 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XII).

- na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k. w zw.

z art. 91 § 2 k.k. połączył orzeczone w punktach VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz orzeczone w punktach VI, VIII, IX, X, XI i XII jednostkowe kary grzywny i orzekł w stosunku do oskarżonego **M. W.** karę łączną w wysokości 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 220 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XIII).

- oskarżonego **M. K. (1)** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie LXXIV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21.01.2003 r. do dnia 21.09.2003 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 09.10.2001 r., sygn. akt IIK 360/01 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 08.03.2002 r. sygn. akt II Ka 895/01 za czyn z art. 278 § 1 k.k., czyn ten kwalifikując z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21.01.2003 r. do dnia 21.09.2003 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 09.10.2001 r., sygn. akt IIK 360/01 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 08.03.2002 r., sygn. akt II Ka 895/01 za czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz z tymi ustaleniami, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z D. K. przy pomocy J. N., wartość pojazdu była nie większa niż 23.950 zł, a nadto z uściśleniem, iż czynu dokonano w dniu 10 października 2004 roku, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXVI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 21.01.2003 r. do dnia 21.09.2003 r. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 09.10.2001 r., sygn. akt IIK 360/01 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 08.03.2002 r., sygn. akt II Ka 895/01 za czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz z ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 58.600 zł, a znajdujące się wewnątrz samochodu przedmioty w postaci aparatu cyfrowego marki S., kamery cyfrowej marki S., samochodowej lodówki elektrycznej, płyt CD i inne miały łącznie

wartość 9.050 zł, a nadto ze sprostowaniem, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z M. O. (2), czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka pkt XIV),

- oskarżonego **S. K.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXVII, z tym ustaleniem, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od połowy miesiąca lipca do października 2004 r. , czyn ten kwalifikując z art. 258 § 1 k.k.. w zw. z art. 65 § 2 k.k.. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt XV),

- oskarżonego **S. K.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie LXXVIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 53.500 zł , czyn ten kwalifikując z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXVIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 13.500 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XVI),

- oskarżonego **S. K.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie LXXIX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z D. K., M. W., A. S. i A. W. (1) oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 13 § 1 k.k. w zw.

z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 41.700 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy czym z opisu czynu wyeliminował jako oczywistą omyłkę pisarską zapis „w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego jak w pkt. I,

- czynu opisanego w punkcie LXXXI aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż w samochodzie znajdowała się nadto karta startowa w sieci (...), na której znajdowała się kwota 50 zł oraz, że łączna wartość przedmiotów znajdujących się w samochodzie wynosiła 1.350 zł, nadto ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXIII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXIV aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXV aktu oskarżenia, z uściśleniem, iż czyn został popełniony w dniu 22 września 2004 roku oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXVI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 72.100 zł, zaś wartość skradzionych przedmiotów wynosiła łącznie 37.673 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXVII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że nazwisko pokrzywdzonego brzmi K. oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie LXXXIX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 92.400 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie XC aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 32.000 zł, oraz z ustaleniem, iż w pojeździe znajdowała się nadto karta (...), a nadto ze sprostowaniem, że nazwisko pokrzywdzonego brzmi W. oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie XCI aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie XCII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 62.900 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, który to czyn kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie XCIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 64.200 zł oraz z ustaleniem, iż kradzieży pojazdu dokonano z niestrzeżonego parkingu przy Hali (...) w S. przy ul. (...) oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie LXXVIII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 180 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XVII),

- na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. połączył orzeczone w punktach XV, XVI i XVII jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz orzeczone w punktach XVI i XVII jednostkowe kary grzywny i orzekł w stosunku do oskarżonego **S. K.** karę łączną w wysokości 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XVIII),

- oskarżonego **W. P.** uznał za winnego popełnienia, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu:

- czynu opisanego w punkcie CXII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 55.700 zł, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 10.600 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXIV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 41.400 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynów opisanych w punkcie CXVI aktu oskarżenia, z ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 41.800 zł oraz w punkcie CXVII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż w zakresie obu tych czynów oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i czyny te traktując jako jeden czyn zabroniony oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

a nadto działając w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej:

- czynu opisanego w punkcie CXVIII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXIX aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 37.500 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 59.300 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 100.000 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 48.000 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXIV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 13.500 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXV aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, który to czyn kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXVI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż w samochodzie znajdowała się nadto karta startowa w sieci (...), na której znajdowała się kwota 50 zł oraz że łączna wartość przedmiotów znajdujących się w samochodzie wynosiła 1.350 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXVII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, który kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXVIII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, który to czyn kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXIX aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, który to czyn kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXX aktu oskarżenia, z uściśleniem, iż czyn został popełniony w dniu 22 września 2004 roku oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXXI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 72.100 zł, zaś wartość skradzionych przedmiotów wynosiła łącznie 37.673 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, który to czyn kwalifikuje z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXXII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że nazwisko pokrzywdzonego brzmi K. oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXXIII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 92.400 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.
- czynu opisanego w punkcie CXXXIV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 32.000 zł oraz z ustaleniem, iż w pojeździe znajdowała się nadto karta POP oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXXV aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXXVI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 62.900 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
- czynu opisanego w punkcie CXXXVII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 64.200 zł oraz z ustaleniem, iż kradzieży pojazdu dokonano z niestrzeżonego parkingu przy Hali (...) w S. przy ul. (...), a nadto ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.
- czynu opisanego w punkcie CXXXVIII aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CXXXIX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 38.500 zł oraz ze sprostowaniem, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie CXII, czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XIX),

- oskarżonego **W. P.** uznał za winnego czynu opisanego w punkcie CXV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od połowy miesiąca lipca do października 2004 r. , czyn ten kwalifikując z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt XX),

- na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. połączył orzeczone w punktach XIX i XX wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł w stosunku do oskarżonego **W. P.** karę łączną w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XXI),

- oskarżonego **R. R.** uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie CLX aktu oskarżenia (pkt XXXII),

- oskarżonego **R. R.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynów opisanych w punkcie CLXI aktu oskarżenia, z ustaleniem, iż wartość pojazdu była nie większa niż 41.800 zł oraz w punkcie CLXII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż w zakresie obu tych czynów oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i czyny te traktując jako jeden czyn zabroniony, a nadto z uściśleniem, iż oskarżony czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 14.03.2002 r. do dnia 29.11.2002 r. części kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 19.12.2002 r., sygn. akt IV K 1405/02 , zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 31.10.2003 r., sygn. akt V Ka 692/03 za czyn z art. 286 § 2 k.k., czyn ten kwalifikując z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 12 k.k. na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XXXIII),

- oskarżonego **T. T.** uznał za winnego popełnienia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- czynu opisanego w punkcie CLXIII aktu oskarżenia, czyn ten kwalifikując z art. 291 § 1 k.k.,

- czynu opisanego w punkcie CLXIV aktu oskarżenia, ze sprostowaniem, iż pojazd pochodził z kradzieży dokonanej w dniu 20.09.2004 r. , czyn ten kwalifikując z art. 291 § 1 k.k.,

a następnie wskazane czyny traktując jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., za to przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka (pkt XXXIV),

- na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **T. T.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (pkt XXXV),

- na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł w stosunku do oskarżonych D. K., **S. K.** i **W. P.** obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punktach XLIV, LXXXIX i CXXXIII aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. w S. solidarnie kwoty 44.300 złotych (pkt XXXVI),

- wyrok zawiera nadto rozstrzygnięcia o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej m. in. oskarżonym W. P., T. T., S. K. i R. R. z urzędu (pkt XXXVIII), o zasądzeniu stosownych opłat m. in. od oskarżonych: M. W. (2.600 zł), M. K. (1) (1.300 zł), S. K. (2.400 zł) i R. R. (1.100 zł) i obciążeniu oskarżonych kosztami procesu, a w części uniewinniającej dotyczącej oskarżonego R. R. o obciążeniu wydatkami Skarb Państwa (pkt XXXIX) oraz o zwolnieniu

m. in. oskarżonych W. P. i od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i T. T. od opłaty i pozostałych kosztów sądowych i obciążeniu wydatkami Skarb Państwa (pkt XL)

Wyrok powyższy został zaskarżony przez obrońców oskarżonych M. W., M. K. (1), S. K., W. P., R. R. i T. T..

Obrońca oskarżonego M. W. zaskarżył wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego w całości, co do czynu LIII, LIV, LV, LVI, LVII, LVIII, LIX, LX, LXI, LXII, LXIH. LXIV, LXV, LXVI, LXVII, LXVII, LXIX, LXX, LXXI, LXXII i LXXIII, zarzucając na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k.:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 4, art. 5 § 2 oraz art. 7 k.p.k., polegającą na naruszeniu zasady obiektywizmu, na mocy której organy prowadzące postępowanie karne są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, zasady nakazującej rozstrzygać nie dające się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego oraz zasady swobodnej oceny dowodów, w myśl której organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów; ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, który miał wpływ na jego treść, polegający na wadliwym uznaniu, iż oskarżony M. W. dopuścił się czynów zarzucanych mu w pkt LIII – LXXIII pomimo, iż nie pozwalał na to ujawniony w sprawie materiał dowodowy.

W konsekwencji tak skonstruowanych zarzutów obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. W. od zarzutów stawianych mu w pkt LIII, LIV, LV, LVI, LVII, LVIII, LIX, LX, LXI, LXII, LXIII, LXIV, LXV, LXVI, LXVII, LXVIII, LXIX, LXX, LXXI, LXXII i LXXIII, ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego M. K. (1) zaskarżył wyrok wobec tego oskarżonego w całości, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. zarzucając obrazę przepisów postępowania karnego, mającą istotny wpływ na rozstrzygnięcie, tj.: naruszenie art. 7 k.p.k. w związku z art. 4 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., a także art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym:

a) wyjaśnień oskarżonego D. K., przejawiającą się w uznaniu ich za w pełni wiarygodne w zakresie, w jakim wskazany został udział oskarżonego M. K. (1) w popełnieniu czynów opisanych w punktach LXXIV, LXXV, LXXVI oskarżenia;

b) wyjaśnień M. K. (1), wyjaśnień pozostałych współoskarżonych, zeznań J. K. (2) oraz zeznań pozostałych świadków, a także dokumentów zawartych w aktach sprawy 2Ds 1999/08 Prokuratury Rejonowej G. oraz 2Ds 1106/07 Prokuratury Rejonowej w Ś., przejawiającą się w uznaniu ich za niewystarczające do zaprzeczania prawdziwości zmiennych pomówień D. K..

W konsekwencji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego **S. K.** zaskarżył wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego w całości, w oparciu o art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i pkt 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucając:

1. Naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, w szczególności naruszenie przepisu art. 7 k.p.k. poprzez ocenę dowodów dokonaną z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, tj. w sposób dowolny, a nie swobodny, co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającego na przyjęciu, że oskarżony

brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej i dopuścił się przypisanych mu przestępstw z art. 258 § 1 k.k., art. 291 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k.

2. Naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, w szczególności naruszenie przepisu art. 7 k.p.k. poprzez ocenę dowodów dokonaną z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, tj. w sposób dowolny, a nie swobodny, co w konsekwencji doprowadziło do:

a) uznania za spójne i logiczne wyjaśnień współoskarżonego D. K. pomimo, iż oskarżony ten w toku postępowania przygotowawczego i sądowego wielokrotnie w sposób nieuzasadniony i chaotyczny zmieniał, odwoływał lub uzupełniał swoje wyjaśnienia;

b) uznania za wiarygodne wyjaśnień współoskarżonego D. K. pomimo, iż jego wyjaśnienia dotyczyły kilkudziesięciu czynów, które miały być dokonane kilka lat przed jego pierwszym przesłuchaniem.

3. Naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, w szczególności naruszenie przepisu art. 7 k.p.k. poprzez ocenę dowodów dokonaną z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, tj. w sposób dowolny, a nie swobodny, co w konsekwencji doprowadziło do:

a) uznania za niewiarygodne zeznań świadka G. D. (2), pomimo, że są one logiczne i spójne, a ich wiarygodność nie została podważona przez pozostały materiał dowodowy;

b) uznania za niewiarygodne zeznań świadka Z. W., pomimo, że są one spójne i logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach innego świadka, a w zakresie istnienia konfliktu znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach współoskarżonego D. K., którego wyjaśnienia Sąd w pełni zaakceptował jako wiarygodne.

4. Naruszenie art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z urzędu w postaci dowodu z opinii biegłego psychologa na okoliczność, czy oskarżony D. K. posiada takie zdolności zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń, że byłby w stanie opisać w szczegółach kilkadziesiąt zdarzeń, w postaci kradzieży wraz ze wskazaniem każdorazowo składu osobowego sprawców.

5. Naruszenie art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k. przez to, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie odpowiada kryteriom określonym w tym przepisie m.in. przez odwołanie się wyłącznie do dowodu, tj. do wyjaśnień współoskarżonego D. K., które nie dawały podstaw do ustalenia, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej.

6. Naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, w szczególności naruszenie przepisu art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie materiału dowodowego w postaci zeznań współoskarżonego M. O. w zakresie w jakim potwierdzały okoliczność, że współoskarżony D. K. chce pomóc braci K. (k.7209).

7. Naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. poprzez przyjęcie w dowolny sposób wersji zdarzeń niekorzystnej dla oskarżonego pomimo, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do stwierdzenia co najmniej wątpliwości co do udziału i roli S. K. w czynach opisanych aktem oskarżenia, a wątpliwości te powinny skutkować przyjęciem przez Sąd wersji korzystniejszej dla oskarżonego.

Obrońca w konsekwencji wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego S. K. od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego W. P. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucając: dowolną a nie swobodną ocenę dowodów poprzez oparcie

ustaleń faktycznych na niejednoznacznych dowodach, a w szczególności przypisanie oskarżonemu winy jedynie na podstawie wyjaśnień współoskarżonego D. K., mimo ich labilności, istotnych sprzeczności i nieścisłości z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz uznaniu za niewiarygodne wszystkich dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, a w konsekwencji uznaniu oskarżonego W. P. za winnego zarzucanego mu czynów mimo dowodów przeciwnych.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego R. R. zaskarżył wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego w części, tj. co do punktu XXXII, w którym to oskarżony R. P. został uznany winnym i skazany za popełnienie czynów opisanych w punktach CLXI i CLXII aktu oskarżenia, na podstawie art. 427 k.p.k. oraz art. 438 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, która to mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., polegającą na przeprowadzeniu wybiórczej analizy materiału dowodowego, przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów oraz rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego,

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia polegający na:

a) bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony R. R. dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, oparcie ustaleń tylko i wyłącznie na wyjaśnieniach współoskarżonego D. K., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał przy prawidłowej ocenie na dokonanie takich ustaleń, w szczególności ze względu na fakt, że oprócz obciążających wyjaśnień oskarżonego D. K. brak innych dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego R. R.,

b) nieprawidłowym przyjęciu wartości pojazdów, których to kradzieży miał dopuścić się oskarżony, gdzie Sąd przyjął ich wartości w oparciu o widelki wskazane w opinii biegłego a nie wyraźne wyliczenia, jednocześnie Sąd w treści uzasadnienia nie poddał wnikliwej analizie wskazanej opinii oraz nie wyjaśnił w sposób przekonujący czemu dał jej wiarę.

3. Ponadto z ostrożności procesowej, w razie nieuwzględnienia przez Sąd Odwoławczy przytoczonych wyżej zarzutów obrońca wskazał, iż na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzuca rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności, przy wymiarze której, jego zdaniem, Sąd nie uwzględnił wszelkich okoliczności związanych z osobą oskarżonego, przez co Sąd błędnie nie zawiesił wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W konsekwencji obrońca wniósł o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku w części zaskarżonej poprzez orzeczenie co do istoty i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przestępstw zarzucanych w punkcie CLXI i CLXII aktu oskarżenia, ewentualnie o:

2. Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o:

3. Zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat pięć.

Obrońca oskarżonego **T. T.** zaskarżył wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego w całości, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k. zarzucając:

1. Obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, w szczególności

- art. 4 k.p.k. w związku z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności działających na korzyść oskarżonego jak również pominięcie nie dających się rozstrzygnąć okoliczności, działających na korzyść oskarżonego;

- art. 7 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k., polegającej na dowolnej, pobieżnej ocenie materiału dowodowego, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego;

2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na dokonaniu przez Sąd dowolnej, wybiórczej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, poprzez uznanie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego - D. K. oraz nieuwzględnienie wyjaśnień oskarżonego, mający wpływ na treść orzeczenia.

Obrońca w konsekwencji wniósł o:

1. Uniewinnienie oskarżonego T. T., ewentualnie o:
2. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych M. W., M. K. (1), S. K., W. P., R. R. i T. T. przedstawiają się jako oczywiście bezzasadne.

I.

uwagi ogólne

W ocenie sądu odwoławczego, sąd a quo przeprowadził postępowanie zgodnie z zasadą obiektywizmu (art. 4 k.p.k.). Badał i uwzględniał bowiem okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonych. Ustalenia faktyczne poczynione przez ten sąd są prawidłowe i prawdziwe (art. 2 § 2 k.p.k.), zaś materiał dowodowy leżący u podstaw tych ustaleń - kompletny (art. 410 k.p.k.), co było konsekwencją pełnej realizacji przez przewodniczącą składu sądownego obowiązku, wynikającego z art. 366 § 1 k.p.k. Zgromadzone dowody ocenione zostały w sposób swobodny (art. 7 k.p.k.), nie zaś dowolny. Wszystkie ustalenia co do faktów mają swoje odzwierciedlenie w zebranych i wszechstronnie przeanalizowanych środkach dowodowych. Ocena tych środków uwzględnia kryteria obiektywne, a więc zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, nadto nie wykazuje błędów natury logicznej i faktycznej. Ocena ta poddaje się procesowej kontroli odwoławczej, gdyż sąd orzekający w uzasadnieniu wyroku - stosownie do art. 424 § 1 k.p.k. - należycie umotywowował swoje stanowisko.

II.

stanowisko sądu ad quem w przedmiocie zarzutów apelacyjnych, skierowanych przeciwko ocenie wiarygodności zeznań świadka D. K..

Nie ulega wątpliwości to, że sąd a quo za podstawowy dowód winy oskarżonych M. W., M. K. (1), S. K., W. P., R. R. i T. T. w zakresie stawianych im w niniejszym postępowaniu zarzutów uznał wyjaśnienia współoskarżonego D. K.. Sąd ten słusznie zwrócił uwagę, iż osoby pomawiające decydują się na nielojalność w stosunku do kolegów ze środowiska, w którym dotychczas się obracały, wybierając korzyść dla siebie w postaci łagodniejszego wyroku. Doświadczenie zawodowe wskazuje przy tym na konieczność zachowania daleko idącej ostrożności w ocenie wyjaśnień takiej osoby i temu wymogowi Sąd Okręgowy sprostał, wskazując w uzasadnieniu na szereg okoliczności, w na podstawie których pomówienie uznał w tym wypadku za dowód wiarygodny.

Po pierwsze - sąd a quo słusznie wyeksponował okoliczność, że D. K. pomówił również siebie, a więc nie doszło do próby przrzucania przez niego odpowiedzialności na inne osoby.

Po drugie - sąd orzekający wykazał, że przebieg zdarzeń opisywany przez D. K. znajdował potwierdzenie w innych dowodach, gdyż:

pokrywał się z przebiegiem zdarzeń podawanym przez pokrzywdzonych i świadków,

znajdował potwierdzenie w protokołach z wizji lokalnych z udziałem D. K., protokołach oględzin, zapisach monitoringu oraz w odrębnych notatkach oskarżonego, stanowiących podstawę jego obszernych wyjaśnień;

wyjaśnienia D. K. pozostawały częściowo zgodne z wyjaśnieniami współoskarżonych: M. W., W. P., A. W. (1), J. M. oraz R. R.,

wyjaśnienia D. K. pozostawały częściowo zgodne z wyjaśnieniami i zeznaniami osób, co do których rozstrzygnięto w odrębnych postępowaniach: A. B. (1), A. S., L. S., A. K., M. P., M. K. (3) oraz J. K. (3),

Po trzecie - nie budzi wątpliwości prawidłowość oceny sądu a quo, że podawany przez D. K. motyw obciążania innych osób był realny, a przez to przekonujący.

Po czwarte - trafną jest ocena, że D. K. nie mógł mylić się z powodu upływu czasu czy wielości czynów, gdyż działał w stałych składach osobowych w poszczególnych okresach czasu, a wypadkowy udział innych osób kojarzył z określonymi faktami łatwymi do ustalenia jak np. data przepustki z zakładu karnego M. K. (1).

Po piąte - sąd orzekający ma rację, że składając wyjaśnienia w toku śledztwa, w szczególności podczas przesłuchania w dniu 23.01.2007r., D. K. przedstawił chronologię swojej działalności przestępczej, tj. wyróżniał w swojej działalności okresy związane z poszczególnymi osobami, z którymi dokonywał kradzieży samochodów, stąd mógł z łatwością odtworzyć składy osobowe oraz miejsca kradzieży bez ryzyka pomyłki.

Po szóste - sąd a quo trafnie uznał, że widząc miejsca zdarzeń, D. K. łatwiej mógł odtworzyć sobie w pamięci ich przebieg oraz osoby jakie w nich uczestniczyły.

Po siódme - nie budzi zastrzeżeń stanowisko Sądu Okręgowego w przedmiocie notatek D. K.. Należy zaaprobować pogląd, że skoro D. K. z konkretnych, ustalonych powodów, zdecydował się na pomówienie, to porządkował w ten sposób swoją wiedzę, co jednak samow sobie nie pozbawiło jego relacji wiarygodności.

W konsekwencji sąd odwoławczy uznał, że fakt zaprezentowania tak wielu powodów, dla których pomówienie zasługiwało na wiarę, nakazuje uznać dokonaną przez sąd a quo ocenę za zgodną z zasadą oceny swobodnej (art. 7 k.p.k.). Sąd pierwszej instancji brał bowiem pod uwagę liczne okoliczności, poddając je wnikliwej ocenie, opartej o całokształt materiału dowodowego, zgodnej z zasadami prawidłowego rozumowania, a także ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Powyższej oceny nie były w stanie zmienić zarzuty i argumenty podnoszone w poszczególnych apelacjach, o czym w dalszej części uzasadnienia.

III.

motywy nieuwzględnienia apelacji obrońcy M. W..

W odniesieniu do zarzutów podnoszonych przez obrońcę M. W., aktualność zachowują uwagi ogólne, zaprezentowane w częściach I i II niniejszego uzasadnienia. Odnosząc się do poszczególnych argumentów apelującego, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. oraz powiązany z nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, mającego polegać na wadliwym uznaniu, iż oskarżony M. W. dopuścił się zarzucanych czynów pomimo, iż nie pozwalała na to ujawniony w sprawie materiał dowodowy.

Przede wszystkim - niejako „czyszcząc przedpole” dla dalszych rozważań - wskazać należy, iż regulacje zawarte w art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. mają charakter rozłączny, co oznacza, że problem wiarygodności danego dowodu musi być rozstrzygnięty na płaszczyźnie art. 7 k.p.k., zaś stosowanie reguły wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. powinno

odnosić się tylko do nie dających się usunąć wątpliwości w sferze faktów. Tego rodzaju wątpliwości nie mogą się zaś wiązać z kwestią oceny wiarygodności określonego dowodu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 07.12.2010r., sygn. akt II AKa 90/10). Nieuprawnionym jest więc łączenie przez autora apelacji w jednym zarzucie oraz uzasadnianie tą samą argumentacją naruszenia zasad in dubio pro reo oraz swobodnej oceny dowodów. Uwaga ta wiąże się z wielokrotnie wyrażanym przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy poglądem, iż obraza art. 5 § 2 k.p.k. jest możliwa wyłącznie w sytuacji, gdy orzekający w sprawie sąd powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i - wobec niemożliwości ich usunięcia - rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Jeżeli natomiast pewne ustalenia faktyczne zależne są od oceny dowodów, w szczególności od uznania za wiarygodne lub odmowy dania wiary zeznaniom świadków lub wyjaśnieniom oskarżonych, to nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów podlegają rozstrzygnięciu jedynie na płaszczyźnie respektowania przez sąd orzekający zasady swobodnej oceny dowodów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.12.2010r., sygn. akt III K 378/10). In concreto zatem niewątpliwie nie mogło dojść i nie doszło do naruszenia zasady in dubio pro reo, albowiem treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wskazuje, aby sąd orzekający powziął jakiekolwiek wątpliwości co do faktów lub ich prawnej oceny, zaś cały ciężar wnioskowania skupił się na wykazywaniu i akcentowaniu, iż na wiarę zasługiwała wersja przebiegu wydarzeń, zaprezentowana przez D. K..

Odnosząc się do poszczególnych argumentów, zawartych w uzasadnieniu apelacji, sąd odwoławczy prezentuje następujące stanowisko.

Wbrew stanowisku obrońcy, zeznania D. K. wskazują na istnienie zorganizowanej grupy przestępczej i kierowanie nią przez M. W.. Na aprobatę zasługuje stanowisko sądu a quo, zaprezentowane na s. 208-217 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Rozważania w tym przedmiocie są szczegółowe, rzeczowe i wnikliwe, w związku z czym przytaczanie ich przez sąd odwoławczy jest zbędne.

Oceny powyższej nie podważają argumenty apelującego o samodzielności decyzyjnej członków grupy, wprowadzaniu do niej swoich ludzi przez D. K. oraz braku zasad podziału łupów. Na s. 210-211 uzasadnienia Sąd Okręgowy powołał się na fragment wyjaśnień D. K., na podstawie którego ustalił relacje „pionowe” między członkami grupy, a także przyczynę, dla której D. K. nie uważał M. W. za swojego „szefa”. Tamże sąd a quo powołał się na fragment protokołu przesłuchania D. K., z którego wynika wyjaśnienie przyczyny, dla której część kradzieży traktował on jako dokonywane w ramach grupy kierowanej przez M. W., a część poza nią. W świetle tych, uznanych za wiarygodne, wyjaśnień D. K., pogląd obrońcy o „swobodzie decyzyjnej członków grupy” uznać należy za nieuprawniony. Wreszcie trafnym jest powołanie się przez sąd orzekający na wyjaśnienia D. K. w zakresie, w jakim tłumaczył on sposób rozliczania się w ramach grupy. Analiza uzasadnienia (por. zwł. s. 210-211) przeczy tezie obrońcy o braku zasad podziału łupów. Skoro bowiem według D. K. (...) (M. W.) „wszystkim zarządzał” i „dawał oskarżonemu jego dołą za kradzież samochodu”, to niewątpliwie zasadą było, że o podziale zysków decydował M. W. jako kierujący grupą. Dla porządku jedynie należy w tym miejscu powołać się na fragment rozważań sądu orzekającego, w którym precyzyjnie wskazano, które wyjaśnienia D. K. i w jakim zakresie uznano za wiarygodne (s. 213 uzasadnienia)

Argument obrońcy o braku obiektywizmu D. K., mającym wynikać z przyznania przez niego, że ma żal do kolegów, iż nie pomogli jego konkubinie gdy był aresztowany, nie jest zasadny. Sąd ad quem podziela stanowisko sądu orzekającego, iż okoliczność powyższa, jakkolwiek prawdziwa, nie może skutkować odmową dania wiary zeznaniom głównego świadka oskarżenia. Należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że decyzja D. K. o obciążeniu współoskarżonych, nie musi oznaczać, iż mamy do czynienia z fałszywym pomówieniem i to bez względu na pobudki, jakimi kierował się pomawiający. Należy wyrazić pogląd, że podany przez D. K. motyw obciążenia dawnych kolegów, jest jak najbardziej wiarygodny w sytuacji braku wsparcia ze strony innych członków grupy. Skoro bowiem to oni - w mniemaniu pomawiającego - jako pierwsi złamali zasadę solidarności, to niewątpliwie mógł on odczuwać potrzebę rewanżu, zarazem czując się z owej solidarności „zwolnionym”. Taki tok rozumowania wykluczał możliwość przyjęcia, że mamy do czynienia z pomówieniem fałszywym, albowiem D. K. nie osiągnąłby celu w postaci zemsty na nielojalnych

członkach grupy, gdyby pomówił ich o czyny nie mające faktycznie miejsca. Takie pomówienie nie byłoby z pewnością skuteczne, a w konsekwencji efekt „rewanżu” nie mógłby zostać przez D. K. osiągnięty.

Bezzasadnym jest argument apelującego o braku dowodowego potwierdzenia czynów przypisanych M. W. (1), poza „wątpliwymi” zeznaniami D. K. oraz wyjaśnieniami A. B. (1) i A. S.. Jak już wskazano w części II niniejszego uzasadnienia, sąd a quo, dając wiarę relacji pomawiającego, powołał się na szereg dowodów, w tym zeznania pokrzywdzonych i świadków, protokoły wizji lokalnych, protokoły oględzin, zapisy monitoringu, notatki D. K., a także wyjaśnienia i zeznania M. W., W. P., A. W. (1), J. M., R. R., A. B. (1), A. S., L. S., A. K., M. P., M. K. (3) oraz J. K. (3). Na pełną aprobatę zasługują w tym zakresie szczegółowe rozważania sądu orzekającego na s. 166-173 uzasadnienia wyroku.

Zatem - wbrew ocenie apelującego - wersja zaprezentowana przez D. K. znajdowała potwierdzenie w licznych dowodach, a nie jedynie w samych tylko wyjaśnieniach A. B. (1) i A. S.. Prawdą jest, że każdy z powołanych przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu dowodów, mających świadczyć o prawdziwości pomówienia, uwiarygadniał tylko niektóre spośród okoliczności, wskazywanych przez D. K.. Niemniej jednak - co słusznie dostrzegł sąd a quo - kompleksowa ocena tych dowodów w żadnej mierze nie mogła uzasadniać wniosku, że pomówienie jest fałszywe, a zgodność z innymi dowodami to efekt zbiegu okoliczności. Taka ocena byłaby niewątpliwie oceną dowolną, gdyż pozostawałaby w sprzeczności z elementarnymi zasadami prawidłowego rozumowania, a także wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.).

Odnosząc się do tej części zarzutu, która dotyczy art. 4 k.p.k. należy stwierdzić, że niewątpliwie nie doszło do naruszenia przez sąd orzekający zasady obiektywizmu, skoro główny dowód oskarżenia był oceniany w sposób ostrożny i wyważony. Fakt, że sąd a quo drobiazgowo badał wszelkie kwestie, mające wpływ na wiarygodność pomówienia, w tym badał dowody, potwierdzające treść relacji D. K., świadczy o braniu pod uwagę okoliczności korzystnych dla M. W.. Skoro bowiem w rozważaniach Sąd Okręgowy rzeczowo i wnikliwie odniósł się do możliwości, że D. K. obciąża współoskarżonych w sposób niezgodny z obiektywnym przebiegiem wydarzeń, to niewątpliwie badał również okoliczności korzystne dla oskarżonych w niniejszej sprawie, w tym M. W..

Skutkiem bezzasadności zarzutów obrazy przepisów postępowania, jest bezzasadność zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, mającego polegać na wadliwym uznaniu, iż oskarżony M. W. dopuścił się zarzucanych czynów pomimo, iż nie pozwalał na to - zdaniem apelującego – ujawniony w sprawie materiał dowodowy. Z jednej bowiem strony nie doszło do obrazy przepisów postępowania karnego (por. wcześniejsze rozważania), a z drugiej w zarzutach, ani w uzasadnieniu środka odwoławczego nie wskazano na konkretne błędy w dochodzeniu przez sąd a quo do określonych ocen. Tymczasem tylko stwierdzenie tego rodzaju uchybień może skutkować uznaniem, że mamy do czynienia z błędem dowolności jako postacią błędu w ustaleniach faktycznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26.07.2007r., sygn. akt IV KK 175/07). Wyrażone w środku odwoławczym stanowisko stanowi zatem jedynie polemikę z ocenami, dokonanymi przez sąd orzekający.

W świetle powyższych rozważań, Sąd Apelacyjny nie dopatrył się podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy M. W..

IV.

motywy nieuwzględnienia apelacji obrońcy M. K. (1).

W odniesieniu do zarzutów podnoszonych przez obrońcę M. K. (1), aktualność zachowują uwagi ogólne, zaprezentowane w częściach I i II niniejszego uzasadnienia. Odnosząc się do poszczególnych argumentów apelującego, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Apelujący nie wykazał, aby pomówienie zawierało tego rodzaju sprzeczności, w świetle których ocena o jego wiarygodności winna być uznana za dowolną. Pogląd apelującego oparty został o ocenę wybiórczą, ograniczoną do niektórych tylko okoliczności, będących przedmiotem ustaleń faktycznych, podczas gdy Sąd Okręgowy oparł rozstrzygnięcie o winie M. K. (1) o kompleksową ocenę jego wyjaśnień (s. 176-177 uzasadnienia) oraz o kompleksową ocenę wyjaśnień D. K. (s. 208-217 uzasadnienia).

Prawdą jest, że w przypadku zarzutu, dotyczącego kradzieży samochodu A. (...) nr rej. (...), wyjaśnienia D. K. wskazywały na udział w tym przestępstwie łącznie pięciu osób, podczas gdy na rozprawie twierdził on, że kradzieże dokonywane były w trzy osoby, niemniej jednak nie przekroczył granic oceny swobodnej sąd uznając, iż przymiot pełnej wiarygodności należy przyznać wyjaśnieniom składanym w toku postępowania przygotowawczego (s. 213 uzasadnienia). Nie sposób zgodzić się z apelującym, iż fakt określenia przez D. K. roli M. K. (1) jako „zabezpieczenia miejsca kradzieży”, nie pozwalał na ustalenie, na czym w istocie rola ta polegała. Sąd odwoławczy wyraża zapatrywanie, iż wszechstronna ocena materiału dowodowego musiała w tym wypadku prowadzić do wniosku, że skoro pomawiający działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, specjalizującej się w kradzieżach samochodów, to „zabezpieczanie miejsca kradzieży” przez M. K. (1) można tłumaczyć tylko i wyłącznie jako stanie na czatach lub tym podobny udział w przestępstwie. W świetle bowiem zasad prawidłowego rozumowania, a także wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, kradzieże pojazdów, dokonywane z miejsc ogólnie dostępnych, jakimi są parkingi niestrzeżone, na ogół wymagają „asekuracji” ze względu na możliwość pojawienia się tam osób postronnych, mogących dostrzec działania sprawców.

Oceny o wiarygodności pomówienia nie podważa argument obrońcy, że D. K. nie wskazał sposobu podziału zysków. Wbrew stanowisku obrońcy, D. K. szczegółowo opisał w wyjaśnieniach sposób podziału korzyści z przestępstwa, a sąd orzekający rzeczowo określił, którym wyjaśnieniom pomawiającego i dlaczego dał wiarę (s. 209-211 i 213 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Argument obrońcy, iż na s. 69 uzasadnienia sąd orzekający określił osobę, która oddała samochód jako „S. K.”, nie zasługuje na uwzględnienie. Gdy bowiem weźmie się pod uwagę całokształt rozważań sądu a quo oczywistym jest, iż sąd prawidłowo ustalił rolę M. K. (1) w przestępstwie, w związku z czym nie może być mowy, iż - cytując apelację - „rola M. K. (4) jest zatem nieznana” (s. 3 apelacji).

Prawidłowości wnioskowania sądu a quo nie podważa pogląd obrońcy, iż M. K. (1) posiadał rozległą wiedzę na temat pokonywania zabezpieczeń samochodów, w związku z czym nie potrzebował pomocy M. K. (1) przy zdjęciu blokady (laski) z kierownicy samochodu określonego w zarzucie LXXV. Podobnie, co do tego samego zarzutu, nie ma znaczenia argument, związany z obecnością na miejscu przestępstwa J. N.. Sąd odwoławczy podziela ocenę sądu orzekającego, zgodnie z którą wskazana wyżej konfiguracja osobowa była charakterystyczna dla działania zorganizowanej grupy przestępczej, a więc działania nacechowanego podziałem ról. W kwestii umiejętności pokonania przez D. K. określonego rodzaju zabezpieczenia pojazdu należy stwierdzić, że zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego, nie istnieje wiedza nieograniczona, w związku z czym nawet niekwestionowany ekspert w określonej dziedzinie niekiedy nie jest w stanie poradzić sobie z konkretnym problemem. In concreto nie było więc podstaw do odmowy dania wiary D. K. co do roli M. K. (1), tym bardziej, że jego wyjaśnienia podlegały ocenie kompleksowej, obejmującej więcej aspektów niż tylko detale, związane z poszczególnymi czynami (por. ponownie rozważania w części II niniejszego uzasadnienia).

Apelujący ma rację, że wyjaśnienia D. K. na okoliczność udziału M. K. (1) w kradzieży samochodu S. (...) nr rej. (...), cechowała pewna zmienność, niemniej w sytuacji, gdy sąd tę okoliczność dostrzegł i poddał stosownej ocenie (s. 213 uzasadnienia), argumenty obrońcy w tym względzie uznać należy za jedynie polemikę ze stanowiskiem sądu, spełniającym kryteria oceny swobodnej.

Nie zasługuje na uwzględnienie argument obrońcy, iż pobyt M. K. (1) na przepustce z zakładu karnego nie powinien być traktowany jako dowód jego sprawstwa. Oczywistym jest bowiem, że w toku wnioskowania sąd nie brał pod uwagę samego tylko faktu pobytu oskarżonego poza jednostką penitencjarną, ale zestawiał tę okoliczność z datami czynów, w

których realizacji - według wyjaśnień D. K. - miał uczestniczyć M. K. (1). Nie stanowiło przy tym przekroczenia granic oceny swobodnej (art. 7 k.p.k.) uznanie, że zbieżność taka jest istotną okolicznością, przemawiającą za wiarygodnością dowodu z pomówienia.

Niewątpliwie nie była również dowolną związana z powyższym krytyczna ocena zeznań żony M. K. (1). Skoro bowiem jest ona osobą dla niego najbliższą, to miała istotny motyw do przedstawienia wersji korzystnej z punktu widzenia linii obrony oskarżonego. Ten pogląd sądu a quo jest zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania, a nade wszystko ze wskazaniami doświadczenia życiowego, a przez to zasługiwał na miano oceny swobodnej, a więc zgodnej z dyspozycją art. 7 k.p.k.

Argumentacja zamieszczona na s. 4 apelacji, zgodnie z którą motywem fałszywego pomówienia M. K. (1) przez D. K. mogła być zemsta za doniesienie złożone na policję przez pierwszego z nich, nie zasługuje na uwzględnienie. Aprobując motywy powołane na s. 176 uzasadnienia zaskarżonego wyroku należy wskazać, że sąd a quo co do zasady przyjął, iż między pomawiającym a pomawianymi doszło do konfliktu, przy czym jednak okoliczność ta nie miała wpływu na prawdziwość pomówienia. W tym kontekście nie ma znaczenia, czy powodem konfliktu był brak wsparcia D. K. ze strony współoskarżonych po jego aresztowaniu (co ustalił sąd orzekający), czy też dodatkowo jeszcze chęć zemsty na M. K. (1) z powodu innych zdarzeń (wskazanych w apelacji). Należy wyrazić zapatrywanie, iż z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego, zemsta nie musi polegać na pomówieniu fałszywym, lecz może mieć postać ujawnienia prawdziwych informacji o osobie lub osobach, których ma dotyczyć. Przeniesienie powyższego założenia na grunt niniejszej sprawy w połączeniu z ustaleniami co do okoliczności potwierdzających wersję D. K. (por. rozważania w części II niniejszego uzasadnienia), w pełni upoważniało Sąd Okręgowy do przyjęcia, że okoliczności podawane przez apelującego nie zostały przez niego zmyślane, a były informacjami prawdziwymi, ukierunkowanymi jednakże na obciążenie współoskarżonych z określone, ustalonej przyczyny. W efekcie należało przyjąć, że ewentualne istnienie dodatkowego źródła niezgody między D. K. a M. K. (1), nie mogło zaważyć na prawidłowości oceny dokonanej przez sąd pierwszej instancji.

Kierując się zaprezentowaną wyżej oceną, sąd ad quem nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów podnoszonych w apelacji obrońcy M. K. (1).

V.

motywy nieuwzględnienia apelacji obrońcy S. K..

W odniesieniu do zarzutów podnoszonych przez obrońcę S. K., aktualność zachowują uwagi ogólne, zaprezentowane w częściach I i II niniejszego uzasadnienia. Odnosząc się do poszczególnych argumentów apelującego, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Wbrew stanowisku obrońcy nie doszło do obrazy przepisu art. 7 k.p.k., gdyż wszelkie ustalenia sądu a quo, dotyczące zachowań S. K., mają charakter swobodny, a nie dowolny.

Nie stanowi oceny dowolnej uznanie za spójne i logiczne wyjaśnień współoskarżonego D. K.. W części II niniejszego uzasadnienia przytoczono te okoliczności, na podstawie których sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania o wiarygodności przedmiotowego dowodu. Aktualną pozostaje wyrażona tamże ocena sądu ad quem o wiarygodnym charakterze pomówienia, jak również akceptacja dla takiej oceny sądu a quo.

Ocen powyższych nie podważa pogląd obrońcy, iż D. K. w toku postępowania wielokrotnie w sposób nieuzasadniony i chaotyczny zmieniał, odwoływał lub uzupełniał swoje wyjaśnienia. Sąd Okręgowy dostrzegł te okoliczności, poddając je stosownej ocenie. Aprobując pogląd organu pierwszej instancji, iż pomówienie było wiarygodne, sąd ad quem zwraca uwagę przede wszystkim na to, że rozważania zamieszczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku mają charakter kompleksowy, i to zarówno przedmiocie oceny wiarygodności wyjaśnień S. K. (s. 175-176), jak i wyjaśnień D. K. (s. 208-217 uzasadnienia). Skoro przy tym na s. 213 uzasadnienia sąd a quo rzeczowo określił, dlaczego wyjaśnienia D. K., składane w postępowaniu przygotowawczym traktował za bardziej wiarygodne w zestawieniu z

wyjaśnieniami składanymi podczas rozprawy, to w ocenie sądu odwoławczego nie sposób uznać, że rozstrzygnięcie oparto o wadliwą ocenę pomówienia. Sąd orzekający ma rację, że w postawie D. K. widoczna była niechęć do obciążania współoskarżonych w ich obecności, co logicznie tłumaczy podjęcie przez niego na rozprawie próby „stonowania” wcześniejszych pomówień. Sąd odwoławczy stoi na stanowisku, iż takie zachowanie D. K. jest w pełni zrozumiałe z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego, zgodnie z którymi pomówienie innych osób - chociażby było prawdziwe - jest trudniejsze w bezpośredniej konfrontacji, niż w sposób pośredni. Tym samym nie przekroczył granic oceny swobodnej (art. 7 k.p.k.) Sąd Okręgowy uznając, że najbardziej miarodajnymi dla oceny o winie S. K. są wyjaśnienia składane przez D. K. w toku śledztwa, tym bardziej, że - co już podkreślono - znajdowały one potwierdzenie w innym materiale dowodowym.

Wbrew ocenie obrońcy, nie był przeszkodą do uznania relacji D. K. za wiarygodną fakt, że dotyczyła ona kilkudziesięciu czynów, które miały być dokonane kilka lat przed jego pierwszym przesłuchaniem. Jak bowiem słusznie przyjął Sąd Okręgowy, D. K. opisywał zdarzenia w sposób logiczny i spójny, w czym niewątpliwie pomógł mu udział w wizjach lokalnych, jak również notatki, dzięki którym „uporządkował wiedzę”, dotyczącą wielu czynów. Nadto fakty opisywane przez D. K. znajdowały potwierdzenie w treści innych dowodów, co wskazano w części II niniejszego uzasadnienia. W efekcie sąd pierwszej instancji nie oceniał przedmiotowego dowodu w sposób oderwany od całokształtu materiału dowodowego, lecz w ścisłym powiązaniu z innymi dowodami. Tak dokonana analiza niewątpliwie odpowiada dyrektywie oceny swobodnej, gdyż uwzględnia wszelkie dowody, a ponadto pozostaje w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania, a także ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Nie zasługiwał na uwzględnienie argument apelującego o bezzasadnym uznaniu za niewiarygodne zeznań świadków G. D. (2) i Z. W.. Sąd odwoławczy aprobejuje ocenę tych dowodu, zaprezentowaną na s. 175-176 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Należy zgodzić się z Sadem Okręgowym, iż skoro wniosek o przesłuchanie w sprawie G. D. (2) złożono dopiero pod koniec postępowania, a S. K. dużo wcześniej przedstawiał swoje alibi, to fakt niezłożenia wniosku o przesłuchanie świadka we wcześniejszym terminie, należy uznać za istotnie poddający w wątpliwość wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Należy dodać, że z oceną powyższą koresponduje krytyczna ocena zeznań świadka K. K., w pełni zasadnie podbudowana wskazaniem na brak obiektywizmu świadka (s. 175 uzasadnienia). W efekcie nie sposób zgodzić się z obrońcą, że zeznania G. D. (2) są logiczne i spójne, a ich wiarygodność nie została podważona przez pozostały materiał dowodowy.

Co do zeznań Z. W. niewątpliwie ma rację Sąd Okręgowy, określając je mianem naiwnych (s. 176 uzasadnienia), skoro rzekomo osobisty motyw zemsty ze strony D. K. nie tylko nie znalazł żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym, lecz żadnymi dowodami na poparcie głoszonej hipotezy nie dysponował również sam Z. W.. W konsekwencji pogląd obrońcy, iż zeznania tego świadka są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w innych dowodach, może być traktowany tylko jako polemika ze swobodną oceną sądu orzekającego.

Oceny powyższej nie zmienia powołana przez obrońcę okoliczność, iż D. K., którego relację sąd uznał za wiarygodną, potwierdził istnienie konfliktu. Konflikt bowiem jest w świetle ustaleń Sądu Okręgowego okolicznością bezsporną, przy czym - co wymaga ponownego podkreślenia - in concreto przyjęto oraz precyzyjnie uzasadniono, że motywował on D. K. do pomówienia prawdziwego, a nie fałszywego.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy przepisów art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu w postaci opinii biegłego psychologa na okoliczność, czy oskarżony D. K. posiada takie zdolności zapamiętywania i odtwarzania, że byłby w stanie opisać w szczegółach kilkadziesiąt kradzieży wraz ze wskazaniem każdorazowo składu osobowego sprawców.

Zgodnie z art. 192 § 2 k.p.k. sąd może zarządzić przesłuchanie świadka z udziałem biegłego lekarza lub biegłego psychologa, jeżeli istnieje wątpliwość co do stanu psychicznego świadka, jego stanu rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego postrzeżeń. Apelujący nie wskazał żadnych faktów, mogących świadczyć o istnieniu okoliczności, przewidzianych treścią powołanego wyżej przepisu postępowania karnego. Nic nie wskazuje, aby D. K. tempore criminis lub tempore procedendi doznał jakiegokolwiek istotnego zakłócenia czynności

psychicznych. Wbrew stanowisku obrońcy, przesłuchania z udziałem biegłego psychologa nie uzasadniał fakt szczegółowego opisanego przez D. K. znacznej ilości podobnych do siebie zdarzeń. Ocena, czy pomawiający przedstawił relację prawdziwą, czy nie, nie wymagała w tym wypadku wiadomości specjalnych z zakresu psychologii, a w pełni wystarczającą była analiza realizowana z poszanowaniem zasady oceny swobodnej. W sytuacji zatem, gdy sąd orzekający miał możliwość bezpośredniego zapoznania się z omawianym dowodem oraz zbadał wszelkie okoliczności, mające wpływ na jego ocenę (por. rozważania w części II niniejszego uzasadnienia), to dysponował wszelkimi „narzędziami procesowymi”, aby w sposób wszechstronny i obiektywny zająć stanowisko co do jego wiarygodności.

Za powód do przesłuchania D. K. z udziałem biegłego psychologa nie sposób uznać podnoszonej w apelacji okoliczności w postaci postawy świadka przed sądem. Sąd odwoławczy aprobuje w tym zakresie pogląd sądu a quo (s. 213 uzasadnienia), zgodnie z którym D. K. „nie chciał do końca obciążać współoskarżonych przed sądem w ich obecności”. Stąd też brak jest podstaw do uznania, że przejawy mniejszej stanowczości pomówienia podczas rozprawy, należy traktować jako dowód na istnienie po stronie pomawiającego określonych problemów natury psychicznej, podważających jego zdolność do postrzegania, zapamiętywania lub odtwarzania faktów. Przeciwnie - zachowanie D. K. przed sądem oceniać należy jako świadomie, intencjonalnie ukierunkowane na „złagodzenie” wymowy składanych wyjaśnień jako podstawowego dowodu oskarżenia.

Skoro więc żadne okoliczności nie wskazywały na potrzebę weryfikacji zeznań świadka poprzez opinię biegłego psychologa, to nie było obrazą przepisów postępowania zaniechanie dopuszczenia z urzędu takiego dowodu.

Sąd odwoławczy nie podziela oceny obrońcy, iż doszło do obrazy art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k. Rozważania na s. 208-217 uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie pozostawiają wątpliwości, że ustaleń o braniu udziału przez S. K. w zorganizowanej grupie przestępczej, sąd a quo dokonał na podstawie całokształtu dowodów, dotyczących tej kwestii, nie zaś w oparciu o samą tylko relację D. K.. Już sam tylko początkowy fragment powołanych rozważań nie pozostawia wątpliwości, że za wiarygodne w tej mierze uznał sąd orzekający również wyjaśnienia i zeznania A. B. (1) i A. S. oraz częściowo wyjaśnienia W. P. i M. W.. Tym samym uzasadnienie wyroku spełnia ustawowe wymogi, określone treścią art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

Wbrew stanowisku obrońcy nie doszło do obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie materiału dowodowego w postaci zeznań M. O. (2) w zakresie, w jakim potwierdzały okoliczność, że D. K. chce pomówić braci K.. Sąd a quo co do zasady przyjął, iż między pomawiającym a pomawianymi doszło do konfliktu, przy czym jednak okoliczność ta nie miała wpływu na prawdziwość pomówienia. W tym kontekście nie ma znaczenia, czy powodem konfliktu był brak wsparcia D. K. ze strony współoskarżonych po jego aresztowaniu (co ustalił sąd orzekający), czy też ewentualnie dodatkowo jeszcze chęć zemsty na braciach S. i M. K. (1). Należy ponownie wyrazić zapatrywanie, iż z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego, zemsta nie musi polegać na pomówieniu fałszywym, lecz może mieć postać ujawnienia prawdziwych informacji o osobie lub osobach, których ma dotyczyć. Przeniesienie powyższego założenia na grunt niniejszej sprawy w połączeniu z ustaleniami co do okoliczności potwierdzających wersję D. K. (por. rozważania w części II niniejszego uzasadnienia), w pełni upoważniało Sąd Okręgowy do przyjęcia, że okoliczności podawane przez apelującego nie zostały przez niego zmyślane, a były informacjami prawdziwymi, ukierunkowanymi jednakże na obciążenie współoskarżonych z określonej, ustalonej przyczyny. W efekcie należało przyjąć, że ewentualne istnienie dodatkowego źródła niezgody między D. K. a S. K., nie mogło zaważyć na prawidłowości oceny dokonanej przez sąd pierwszej instancji.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. poprzez przyjęcie w dowolny sposób wersji zdarzeń niekorzystnej dla oskarżonego pomimo, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy miał - zdaniem obrońcy - dawać podstawę do stwierdzenia co najmniej wątpliwości co do udziału i roli S. K. w czynach opisanych aktem oskarżenia, a wątpliwości te powinny skutkować przyjęciem przez sąd wersji korzystniejszej dla oskarżonego. Odnosząc się do tak sformułowanego zarzutu należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie doszło ani do powzięcia przez sąd orzekający jakichkolwiek wątpliwości co do winy S. K., ani też do ich tłumaczenia na jego niekorzyść. Fakt, że wątpliwości takie - jak wynika z apelacji - powziął obrońca, nie ma znaczenia z punktu widzenia zastosowania reguły in dubio pro reo, albowiem określający ją przepis art. 5 § 2 k.p.k. nie jest adresowany do stron, lecz do sądu. W konsekwencji

omawiany w tym miejscu zarzut apelacyjny należało uznać za chybiony, zaś kontrola instancyjna skupić musiała się na badaniu, czy ocena sądu a quo o wiarygodnym charakterze pomówienia, będącego głównym dowodem w sprawie, miała charakter swobodny. Kwestię tę sąd odwoławczy poddał ocenie powyżej, odnosząc się do podnoszonych przez obrońcę S. K. zarzutów obrazy przepisu art. 7 k.p.k., jak również w części II niniejszego uzasadnienia.

W świetle powyższych rozważań apelację obrońcy S. K. należało uznać za bezzasadną.

VI.

motywy nieuwzględnienia apelacji obrońcy W. P..

W odniesieniu do zarzutów podnoszonych przez obrońcę W. P., aktualność zachowują uwagi ogólne, zaprezentowane w częściach I i II niniejszego uzasadnienia. Odnosząc się do poszczególnych argumentów apelującego, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów poprzez oparcie ustaleń faktycznych na niejednoznacznych dowodach, a w szczególności poprzez przypisanie oskarżonemu winy jedynie na podstawie wyjaśnień współoskarżonego D. K., mimo ich labilności, istotnych sprzeczności i nieścisłości z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz uznaniu za niewiarygodne wszystkich dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego, a w konsekwencji uznaniu oskarżonego W. P. za winnego zarzucanego mu czynów mimo dowodów przeciwnych.

Wbrew pogładowi obrońcy, dowód z pomówienia był oceniany przez sąd a quo w sposób krytyczny i ostrożny. Sąd odwoławczy aprobuje ocenę sądu orzekającego, zgodnie z którą relacja D. K. zasługiwała na wiarę. Dokonując tej oceny sąd a quo uwzględniał zarówno okoliczności korzystne, jak i niekorzystne dla W. P.. W ramach tych pierwszych brał pod uwagę możliwość, że pomówienie może mieć charakter fałszywy ze względu na konflikt świadka z osobami pomawianymi. Sąd poddał również stosownym rozważaniom kwestię szczegółowości pomówienia, w tym sporządzenia przez D. K. notatek, pod kątem możliwości zapamiętania przez świadka znacznej ilości wydarzeń oraz ich odtworzenia podczas przesłuchań. Skoro zatem Sąd Okręgowy brał pod uwagę wszelkie dowody, w tym korzystne dla W. P., a orzeczenie o winie oparł o ocenę o przewadze konkretnych okoliczności, świadczących o wiarygodnym charakterze zeznań D. K. (por. s. 178 uzasadnienia zaskarżonego wyroku i część II niniejszego uzasadnienia), to tak dokonanej oceny nie sposób uznać za dowolną. Niewątpliwie bowiem - zgodnie z dyspozycją art. 7 k.p.k. - oparta ona została o całokształt materiału dowodowego, nadto odpowiada zasadom prawidłowego rozumowania, pozostając w zgodzie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

W świetle powyższych rozważań apelację obrońcy W. P. należało uznać za bezzasadną.

VII.

motywy nieuwzględnienia apelacji obrońcy R. R..

W odniesieniu do zarzutów podnoszonych przez obrońcę R. R., aktualność zachowują uwagi ogólne, zaprezentowane w częściach I i II niniejszego uzasadnienia. Odnosząc się do poszczególnych argumentów apelującego, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Bezzasadnym jest zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., mającej polegać na przeprowadzeniu wybiórczej analizy materiału dowodowego, przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów oraz rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. Na wstępie należy wyrazić pogląd, że regulacje zawarte w art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. mają charakter rozłączny, co oznacza, że problem wiarygodności danego dowodu musi być rozstrzygnięty na płaszczyźnie art. 7 k.p.k., zaś stosowanie reguły wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. powinno odnosić się tylko do nie dających się usunąć wątpliwości w sferze faktów. Tego rodzaju wątpliwości nie mogą się zaś wiązać z kwestią oceny wiarygodności określonego dowodu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 07.12.2010r., sygn. akt II AKa 90/10). Nieuprawnionym jest więc łączenie przez autora apelacji w jednym zarzucie oraz uzasadnianie

tą samą argumentacją naruszenia zasad *in dubio pro reo* oraz swobodnej oceny dowodów. Uwaga ta wiąże się z wielokrotnie wyrażanym przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy poglądem, iż obraza art. 5 § 2 k.p.k. jest możliwa wyłącznie w sytuacji, gdy orzekający w sprawie sąd powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i - wobec niemożliwości ich usunięcia - rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Jeżeli natomiast pewne ustalenia faktyczne zależne są od oceny dowodów, w szczególności od uznania za wiarygodne lub odmowy dania wiary zeznaniom świadków lub wyjaśnieniom oskarżonych, to nie można mówić o naruszeniu zasady *in dubio pro reo*, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów podlegają rozstrzygnięciu jedynie na płaszczyźnie respektowania przez sąd orzekający zasady swobodnej oceny dowodów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.12.2010r., sygn. akt III K 378/10). *In concreto* zatem niewątpliwie nie mogło dojść i nie doszło do naruszenia zasady *in dubio pro reo*, albowiem treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wskazuje, aby sąd orzekający powziął jakiegokolwiek wątpliwości co do faktów lub ich prawnej oceny, zaś cały ciężar wnioskowania skupił się na wykazywaniu i akcentowaniu, iż na wiarę zasługiwała wersja przebiegu wydarzeń, zaprezentowana przez D. K..

Analiza dowodu z zeznań D. K. niewątpliwie przebiegała zgodnie z regułą oceny swobodnej (art. 7 k.p.k.), o czym świadczą okoliczności wskazane w części II niniejszego uzasadnienia.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Podnosząc go apelujący nie wskazał na konkretne błędy w dochodzeniu przez sąd *a quo* do określonych ocen. Tymczasem tylko stwierdzenie tego rodzaju uchybień może skutkować uznaniem, że mamy do czynienia z błędem dowolności jako postacią błędu w ustaleniach faktycznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26.07.2007r., sygn. akt IV KK 175/07). Wyrażone w środku odwoławczym stanowisko stanowi zatem jedynie polemikę z ocenami, dokonаныmi przez sąd orzekający. Odnosząc się do poszczególnych argumentów, podnoszonych przez obrońcę w apelacji, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Nie jest trafnym pogląd obrońcy o oparciu ustaleń faktycznych tylko i wyłącznie na wyjaśnieniach współoskarżonego D. K. oraz braku innych dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego R. R.. Dowody, które sąd *a quo* uznał za potwierdzające wiarygodność pomówienia, wskazano w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, zaś sąd odwoławczy przytoczył je w części II niniejszego uzasadnienia. Powtarzanie katalogu tych dowodów również w tym miejscu nie jest celowe. W efekcie chybionym jest zarzut, jakoby zeznania D. K. były dowodem odosobnionym, nieopartym innymi dowodami lub okolicznościami.

Nie sposób zgodzić się z obrońcą, iż doszło do nieprawidłowego ustalenia wartości pojazdów, których kradzieży miał dopuścić się R. R.. Wbrew stanowisku obrońcy, sąd *a quo* w sposób wystarczający wskazał w uzasadnieniu motywy tej części rozstrzygnięcia (s. 71, 295-296). Nie może budzić zastrzeżeń przyjęcie tzw. „widełek” cenowych, skoro pojazdy używane, nawet identyczne pod względem marki, modelu, rocznika, parametrów technicznych, wyposażenia itp., osiągają różne ceny. Z drugiej strony przedmiot procesu karnego nie może być sprowadzany do drobiazgowej wyceny pojazdów w sytuacji, gdy w pełni wystarczające jest uzyskanie w tej mierze danych szacunkowych, jako w pełni oddających wysokość wyrządzonej przestępstwem szkody. W konsekwencji należało uznać, że wartość pojazdów ustalono w sposób wystarczający dla potrzeb procesu karnego, zaś apelujący nie wykazał lub chociażby nie uprawdopodobnił, że przyjęte wartości są nierealne, w szczególności zawyżone na niekorzyść oskarżonego.

Nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony „z ostrożności procesowej” zarzut orzeczenia rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności.

Wbrew stanowisku obrońcy, kara wymierzona oskarżonemu R. R. nie jest karą rażąco niewspółmiernie surową. W judykaturze i doktrynie powszechnie przyjmuje się, że rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy sumą kar zasadniczych i środków karnych orzeczonych przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. Przedmiotowe uchybienie

nie dotyczy zatem każdej różnicy w ocenie surowości lub łagodności kary między sądem orzekającym a sądem odwoławczym, lecz jedynie niewspółmierności wyraźnej, oczywistej, widocznej już na pierwszy rzut oka.

Akceptacja przez sąd ad quem powyższego poglądu musiała skutkować uznaniem, że orzeczona wobec R. R. pozbawienia wolności nie zasługuje na miano kary surowej w stopniu tak jaskrawym, jak wymaga tego przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. Na aprobatę zasługują w tym względzie motywy zaprezentowane przez sąd a quo na s. 319 uzasadnienia, których przytaczanie w tym miejscu jest niecelowe.

Apelujący nie ma racji, iż przejawem rażącej surowości kary jest orzeczenie jej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Gdy bowiem uwzględni się, że przedmiotem przypisanej kradzieży z włamaniem był pojazd o wartości niemal 50.000.zł., to niewątpliwie mamy do czynienia z występkiem o znacznym stopniu społecznej szkodliwości oraz ze znacznym stopniem zawinienia oskarżonego. Tym samym kary bezwzględnej pozbawienia wolności nie sposób traktować jako kary nieadekwatnej, nieproporcjonalnej lub oczywiście niewspółmiernej. Gdy z kolei wziąć pod uwagę, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, który działał w warunkach powrotu do przestępstwa, to nie sposób dopatrzeć się dodatniej prognozy, która zgodnie z art. 69 § 1 k.k. uzasadniałaby zawieszenie kary. Przeciwnie - fakt, że R. R. wszedł w konflikt z prawem nie po raz pierwszy, nakazuje powątpiewać w możliwość osiągnięcia celów przez karę w przypadku jej niewykonania.

Argument apelującego, iż na korzyść R. R. przemawiało jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa (przykładowy tryb życia, prowadzenie firmy) jest wprawdzie częściowo słuszny, niemniej jednak okoliczności tej nie można uznać za podstawę do złagodzenia wymierzonej kary poprzez jej warunkowe zawieszenie. Surowość kary została bowiem umotywowana przez sąd orzekający przesłankami z katalogu tzw. podstawowych dyrektyw wymiaru kary (art. 53 § 1 k.k.), zaś zachowanie oskarżonego należy do przesłanek tzw. dopełniających (art. 53 § 2 k.k.), a więc - nawet z racji usytuowania ustawowego - mających mniejsze znaczenie dla wymiaru kary.

W kwestii zobowiązań ciążących na oskarżonym z racji prowadzonej działalności gospodarczej sąd odwoławczy stoi na stanowisku, iż mogą one uzasadniać ubieganie się o odroczenie wykonania kary na podstawie przepisów Kodeksu karnego wykonawczego.

W świetle powyższych rozważań, sąd ad quem nie uwzględnił apelacji obrońcy R. R..

VIII.

motywy nieuwzględnienia apelacji obrońcy T. T..

W odniesieniu do zarzutów podnoszonych przez obrońcę T. T., aktualność zachowują uwagi ogólne, zaprezentowane w częściach I i II niniejszego uzasadnienia. Odnosząc się do poszczególnych argumentów apelującego, sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Bezzasadnym okazał się zarzut obrazy art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności działających na korzyść oskarżonego jak również pominięcie nie dających się rozstrzygnąć okoliczności, działających na korzyść oskarżonego. Dokonana przez sąd a quo ocena niewątpliwie miała charakter obiektywny. Skoro bowiem sąd orzekający dostrzegł i odnotował w treści uzasadnienia, iż podstawowy dowód oskarżenia ma charakter dowodu z pomówienia, w związku z czym oceniał go w sposób ostrożny i wnikliwy, to niewątpliwie badał również korzystną dla T. T. okoliczność w postaci hipotezy, iż doszło do pomówienia fałszywego. Z kolei badając dowody, mające potwierdzać relację D. K., sąd orzekający dał wyraz wzięciu pod uwagę faktu, że nie każda z okoliczności, podawanych przez pomawiającego, znajduje potwierdzenie w innych dowodach.

Apelujący nie ma racji, że zaskarżony wyrok zapadł z obrażą art. 7 k.p.k. w związku z art. 410 k.p.k., polegającą na dowolnej, pobieżnej ocenie materiału dowodowego, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Już sama tylko obszerność pisemnych motywów wyroku przeczy tezie, że dokonana ocena miała charakter „pobieżny”. Przeciwnie - niewątpliwie mamy do czynienia z oceną wnikliwą i kompleksową,

uwzględniając wszelkie przeprowadzone i ujawnione dowody. Dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny nie sposób uznać za dowolną w świetle argumentów, podnoszonych w treści uzasadnienia wyroku. Wprawdzie bowiem obrońca ma rację, że D. K. przed sądem wycofał się częściowo z pomówienia T. T., nadto częściowo zasadne są argumenty, dotyczące silnika zabezpieczonego w N., niemniej jednak okoliczności te zostały dostrzeżone i poddane stosownej ocenie przez sąd a quo (zwl. na s. 213 uzasadnienia).

Obrońca nie ma racji wywodząc, że za okoliczność niekorzystną dla T. T. nie powinno się traktować posiadania przez niego żółtego samochodu „M.”, tzw. „beczki”, gdyż jest to pojazd popularny, nadto zeznań M. P. nie można uznać za wiarygodne, gdyż potwierdzał on odbiór od oskarżonego czerwonej „S. (...)”, zaś zarzucie jest mowa o „S.” w kolorze zielonym. Okoliczności powyższe sąd orzekający poddał stosownej ocenie, słusznie przyjmując, iż twierdzenia oskarżonego o rzekomym podejmowaniu przez A. K., M. P. i M. K. (3) działań „na własną rękę”, stanowiły jedynie linię obrony (por. w szczególności rozważania na s. 181 uzasadnienia). Ocena powyższa pozostaje pod ochroną zasady oceny swobodnej (art. 7 k.p.k.), gdyż A. K., M. P. i M. K. (3) nie potwierdzili wersji głoszonej przez T. T., nadto - co najistotniejsze - wyjaśnienia tego ostatniego pozostawały w sprzeczności z zeznaniami D. K., stanowiącymi w niniejszej sprawie podstawowy dowód oskarżenia, poddany przez sąd a quo wszechstronnej ocenie (por. s. 208-217 uzasadnienia). Powoływanie się przez obrońcę na popularność samochodów podobnych do tego, który posiadał T. T., jak również różnice w określeniu koloru samochodu „S.(...)”, nie może być argumentem skutecznym. Jest to bowiem ocena nie tylko polemiczna, ale i wybiórczo skoncentrowana na drugorzędnych szczegółach, podczas gdy sąd orzekający dokonał oceny kompleksowej i wszechstronnej, obejmującej całokształt dostępnego materiału dowodowego.

Skutkiem odparcia zarzutów obrazy przepisów postępowania, jest ocena o bezzasadności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, mającego polegać na dokonaniu dowolnej, wybiórczej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, poprzez uznanie za wiarygodną wersji przedstawionej przez D. K. oraz nie daniu wiary wyjaśnieniom T. T.. Z jednej bowiem strony nie doszło do obrazy przepisów postępowania karnego (por. wcześniejsze rozważania), a z drugiej w zarzutach, ani w uzasadnieniu środka odwoławczego nie wskazano na konkretne błędy w dochodzeniu przez sąd a quo do określonych ocen. Tymczasem tylko stwierdzenie tego rodzaju uchybień może skutkować uznaniem, że mamy do czynienia z błędem dowolności jako postacią błędu w ustaleniach faktycznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26.07.2007r., sygn. akt IV KK 175/07). Wyrażone w środku odwoławczym stanowisko stanowi zatem jedynie polemikę z ocenami, dokonanymi przez sąd orzekający.

W świetle powyższych rozważań sąd odwoławczy nie stwierdził podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy T. T..

IX.

pozostałe rozstrzygnięcia.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku nie ujawniła uchybień, które należałoby brać pod uwagę z urzędu (art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.).

Wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 14 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zm.), powiększając je o 23 % podatku VAT.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. - z uwagi na sytuację materialną oskarżonych.